

HET C-WOORD

Op 8 maart kwam ik snipverkouden terug uit Noord-Italië, een week later kwam de koorts en terwijl ik dit schrijf heb ik mijn reuk en smaak nog steeds niet terug. Bah, dan is het leven een heel stuk minder leuk, ook al heb ik natuurlijk mazzel dat ik 'jong en sterk' ben. Het leven is er voor niemand deze dagen leuker op geworden: lege straten, angstige mensen, dreigende faillissementen, zieken, doden... Toen dé internationale vakbeurs ProWein in Düsseldorf werd afgeblazen, begon pas echt tot de wijnwereld door te dringen hoe groot de coronacrisis was. Daarna volgden Vinitaly en alle andere (wijn)evenementen in het voorjaar en inmiddels ook het begin van de zomer. We zijn er al bijna aan gewend: geen gezelligheid, maar voorzichtigheid boven alles. Niemand weet nog wanneer deze crisis enigszins achter ons zal liggen.

China loopt wat dat betreft op ons voor. Daar werden in januari al maatregelen genomen waar Europa in maart niet meer omheen kon: horeca en scholen sluiten, beurzen en evenementen afblazen. Ook met het gebruik van mondkapjes liepen

de Chinezen op de troepen vooruit: wie had ooit gedacht dat die nuchtere Nederlanders maar al te graag over zo'n beschermend middel zouden beschikken?

Vorige keer had ik het in mijn column over de wijnoorlog die Donald Trump met Europese landen voert, maar ook daarin ging China ons voor. Trumps handelsoorlog met China speelt al veel langer, maar is een ver-van-ons-bedshow, zoals corona dat in een nu ver lijkend verleden ook was. Al vanaf 2018 straffen Amerika en China elkaar om beurten af met steeds hogere importheffingen op handelsproducten. Het begon met Chinees aluminium en staal, kort daarna volgden landbouwproducten inclusief wijn.

Het C-woord is onder ons

Ach, de Chinezen kunnen best zonder Amerikaanse wijn en Amerikanen zonder Chinese. Maar toen begon in China aan het begin van dit jaar de coronaramp, waardoor restaurantbezoek en wijnhandel en -toerisme er als een rijstpudding in elkaar zakten. In 2018 voorspelde men nog dat China in 2020 de tweede wijnmarkt van de wereld – na de VS – zou zijn, inmiddels is dat idee om meerdere redenen achterhaald. Zoals de hele wereld er in een rap tempo anders uit is gaan zien de afgelopen maanden, weken, dagen. De handelsoorlog en onze stikstofcrisis lijken bijna iets uit een ver verleden. En als u deze column leest de coronacrisis hopelijk ook.

In China zijn al de eerste tekenen van herstel te zien en ik hoop – en denk, ja, voel zelfs aan mijn water – dat ik in een volgende column vast weer leukere wijnverhalen te vertellen heb. Nu kan ik er even niet omheen: het C-woord is onder ons en verpest het voor ons allemaal. In deze editie van WINELIFE zou een smakelijk artikel staan over de jaarlijkse Riesling Weeks in de horeca, maar ook die moeten we dit jaar missen. Hopelijk blijven we thuis genieten van mooie producten en vergeten we deze dagen, naast alle voorzichtigheid, niet om de ondernemers die grote klappen krijgen extra te steunen. Ik kijk uit naar het moment dat we in het zonnetje onze grote glazen witte wijn tegen elkaar kunnen stoten en weer uit volle borst het leukste C-woord kunnen uitschreeuwen: Cheers! ■

KARIN LEEUWENHOEK IS THEOLOOG, VINOLOOG EN COMMUNICATIEWETENSCHAPPER. ZE HEEFT NEGENTIG ITALIAANSE OLIJFBOMEN, MAAR HOUDT VOORAL VAN WIJN - EN OVERER FILOSOFEREN. ZIE OOK HAAR WIJNBLOG VINOBLOGIE.NL

